

NADROŻNY (2) *ai*

N sg m nądrożny (1), nądróżny (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. *Będący w drodze; obvius Mącz, Cn (1) : Obvius, Nadrożny/ przeciwko komu wychodzący/ potikáyący lie s kim w dródze. Mącz 492c; [Volck Mmm].*

2. *Taki, którego łatwo spotkać (1) : Obvius, et expositus homo, Nadróżny człowiek/ którego łatwo náleść/ nietrzebá go długo szukác. Mącz 492c.*

Cf NADROŻNE

LW